

Normes de publicació del TFM

1. El TFM ha de ser original i inèdit. Qualsevol plagí que es detecti serà objecte, un cop estudiat el cas per la Comissió de Seguiment del MUET, d'expulsió de l'estudiant del màster.
2. El TFM ha de ser redactat en català o en castellà.
3. L'extensió del TFM ha de ser entre 20 i 25 pàgines (cada pàgina equival a 2.100 caràcters amb espais), incloent-hi les notes a peu de pàgina i excloent-ne el títol, els resums, les paraules clau, les il·lustracions i els gràfics o taules.
4. El tipus de lletra del text del TFM ha de ser Times New Roman, el cos, 12 punts (per a les citacions sagnades, 11 punts) i l'interliniat 1,5 (sense interliniat en les citacions sagnades).
5. Els elements no textuais (taules, quadres, mapes, gràfics, il·lustracions, etc.) que contingui el treball s'inseriran en el lloc del text que correspongui i estaran numerats i titulats. Se n'especificarà la font al peu i s'hi farà referència explícita en el text. En cas d'afegir-hi imatges s'especificarà el copyright. Com indiquem en el punt 3, les il·lustracions i els gràfics i taules no computen a l'hora de calcular l'extensió del TFM.
6. El TFM anirà precedit d'un full de coberta en què s'especificarà la informació següent: el títol complet, el nom de l'autor, el del tutor, el nom del màster i el curs corresponent.
7. El text del TFM anirà precedit d'un resum d'una extensió màxima de 250 paraules (que exposarà clarament i concisament els objectius, la metodologia, els principals resultats i les conclusions del treball) i d'un màxim de 10 paraules clau). S'hi afegirà també el resum (abstract) i les paraules clau (keywords) en anglès.
8. Les notes a peu de pàgina només contindran aclariments i comentaris, però no referències bibliogràfiques. A tot estirar, oferiran la traducció a l'idioma de l'article d'una citació en idioma original.
9. Les citacions literals aniran entre cometes baixes i seguides de la corresponent referència entre parèntesis, que inclourà obligatòriament les pàgines citades; si sobrepassen les quatre línies, es transcriuran separadament del text principal, sense cometes, amb una sagnia més gran i una mida de lletra més petita (11 punts).
10. Les citacions d'originals en anglès o en llengües llatines, es mantindran en l'idioma original. Potestativament, l'autor de l'article pot incloure en nota a peu de pàgina la seva traducció. Les citacions en la resta d'idiomes han de ser traduïdes a la llengua de redacció de l'article.
11. Les referències bibliogràfiques inclouran el cognom de l'autor, l'any de l'edició consultada i, si escau, les pàgines. Quan en dues obres del mateix autor coincideixi l'any es distingiran amb lletres minúscules darrere de l'any (*a, b, c...*). Si els autors són dos, se citaran els dos cognoms units per «i». Quan els autors siguin més de dos, se citarà el cognom del primer autor seguit d'et al., tot i que a la referència de la bibliografia final es consignaran tots els autors.

Exemples:

Lehmann (2013: 34-35)
(Sacco i Vanzetti 1927: 68)
(Fàbregas et al. 2016b: 16)

En les referències a vídeos, cal indicar-hi el minutatge que es vol destacar a fi de facilitar-ne la consulta.

12. La llista completa de referències bibliogràfiques se situarà al final del text, sota l'epígraf «Referències bibliogràfiques». Només s'hi inclouran els treballs que hagin estat citats en el text, i tots els treballs citats (llibres, articles, vídeos, etc.) hauran de referenciar-se a la llista final.

L'ordre serà alfabètic segons el cognom de l'autor. En cas de diverses referències d'un mateix autor, s'ordenaran cronològicament segons l'any de l'edició consultada. En cas de més d'una referència en un mateix any, es posarà una lletra alfabètica a continuació de l'any.

S'aplicarà sagnia francesa a totes les referències.

El format de les referències respectarà les normes següents:

a) Llibres: cognom de l'autor, nom de l'autor (tots dos en versaleta), any entre parèntesis de l'obra consultada, títol en cursiva, traductor o editor si escau, lloc de publicació i editorial. Exemple:

PAVIS, PATRICE (1996): *L'analyse des spectacles: théâtre, mime, danse, danse-théâtre, cinéma*, París, Nathan.

b) Articles de revista: cognom de l'autor, nom de l'autor (tots dos en versaleta), any entre parèntesis de l'obra consultada, títol del capítol entre cometes baixes, títol de la revista en cursiva i número corresponent, i pàgines de l'article.

SALGADO, DANI (2007): «La direcció d'actors segons Stanislavski», *Estudis Escènics* 32, p. 11-43.

c) Capítols de llibres o edició conjunta d'obres: cognom de l'autor, nom de l'autor (tots dos en versaleta), any entre parèntesis de l'obra consultada, títol del capítol entre cometes baixes, «Dins:» autor del llibre, títol del llibre en cursiva, lloc de publicació, editorial i pàgines de l'article o capítol.

GUAL, ADRIÀ (2016): «A propòsit dels ballets russos. Impressions». Dins: Carles Batlle i Enric Gallén (eds.): *Teoria escènica*, Lleida/Barcelona, Punctum/Institut del Teatre, p. 196-198.

KLEIST, HEINRICH VON (2011): «El càntir trencat». Dins: Feliu Formosa, (ed. i trad.): *Teatre clàssic alemany*, Barcelona, Institut del Teatre, p. 561-659.

SANCHIS SINISTERRA, JOSÉ (2016): «Tareas de innovación dramaturgica para el siglo XXI». Dins: Carles Batlle, Enric Gallén i Mònica Güell (eds.): *Drama contemporani: renaixença o extinció?*, Lleida/Barcelona/París, Punctum/Institut del Teatre/Universitat Pompeu Fabra/Université Paris-Sorbonne, p. 67-82.

d) Consultes en webs: cal precisar en la referència la data de consulta i l'url corresponent.

Adaptació de les «Normes de recepció d'originals» de la revista *Estudis Escènics* de l'Institut del Teatre de Barcelona. UAB, Comissió de Seguiment del MUET, 2018.